

nuværende højtærede Formand for dette Ting fra 1898, da man her i Rigsdagen behandlede Skattelovene, og hvor Forhandlingerne bristede. Saa skrev den højtærede nuværende Formand for dette Ting en lille Bog, som blev udgivet under Titlen: „Reformpartiet“. Han dvælede deri særlig ved, at der den Gang var Tale om at forhøje Skattebyrden her i Landet med 3 Mill. Kr., og skrev derom følgende: „De mange Penge ere en stor Fristelse for svage Naturer til Ødselhed og til det, som værre er“, derfor kunde man ikke gaa med til at forhøje Skatterne med 3 Mill. Kr. Jeg vil sige, at hvis den højtærede Formand nu vilde stige ned her i Salen og gentage den Tale, vendt mod den nuværende Finansminister, vilde den passe fortræffeligt, og hvis han vilde stige herved og holde denne Tale om igen om de svage Naturer, der fristes til Ødselhed ved de mange Penge, vil jeg sige, at han virkelig gjorde godt igen noget af det, han har gjort ondt i det forløbne Tidsrum.

Jeg mener, at saaledes som Regeringspartiet fra 1895 til Dato har opfyldt de Løfter, det har givet med Hensyn til den indirekte Beskatning, er der ingen Grund til at tro, at denne vage og ubetydelige Udtalelse i Betænkningens Paa-stand paa Overgang til Dagsordenen: „ved gunstig Lejlighed“ vil faa nogen Betydning, og der er saa meget mindre Grund til at tro det, som Partiet faktisk er blevet sprængt paa dette Punkt, idet, som det vil ses af Betænkningen, det ærede Medlem fra Nakskov (L. Reventlow) er brudt ud og ikke kan tiltræde dette Forslag om Overgang til Dagsordenen. Jeg har nu undret mig en hel Del over, hvorledes dette ærede Medlem alligevel har kunnet sætte sit Navn under Betænkningen, thi hist og her kommer han derved til at underskrive adskillige Ting, som maa være hans Hjerte imod. Men det er jo muligt, at vi ville faa en Forklaring derpaa af det ærede Medlem, naar han senere faar Ordet. Faktisk er det imidlertid, efter at dette Udvalg har afgivet sin Betænkning, at Regeringspartiet har een Politik for Lolland og en anden for Jylland. Nede paa Lolland kæmper det ærede Medlem fra Nakskov — og det vil nok vise sig, at han

har Meningsfæller i dette Ting — for at bevare den nuværende Toldbeskyttelse for Roedyrkerne og Sukkerfabrikkerne, og i Jylland kæmper den ærede Ordfører for, at man skal henstille til Ministeren, naar Tiden er gunstig, at overveje, om man ikke kan skride til en Nedsættelse af Beskyttelsen. Regeringspartiet er herved blevet en saadan dejlig Harmonika, der kan trækkes ud og ind, alt efter som det er nødvendigt i de forskellige Landsdele, hvor Musikken skal gaa.

Om de Oplysninger, som ere skaffede til Veje her i denne Betænkning, tør jeg rolig hævde, at de i alt væsentligt bekræfte Rigtigheden af de Udtalelser, jeg fremsatte her, da vort Forslag var til Behandling i Januar Maaned. Hvis ærede Medlemmer have gennemlæst mine Udtalelser, ville de have set, at jeg den Gang hævdede, at det gennemsnitlige Forbrug af Sukker i Arbejder- og Husmandsfamilier var et Par Hundrede Pund aarlig, og det bekræfter sig. Det viser sig endvidere, at Gaardmandsstanden, som beskæftiger fremmede Arbejdere i sin Tjeneste og bespiser dem ved Bordet, bruger omtrent 400 Pd. aarlig. Dermed er det uigenkaldeligt slaaet fast, at Sukker er blevet en Livsformødenhed af første Rang, en Livsformødenhed, der kan stilles fuldstændig lig med baade Mel, Gryn og andre Ting, som høre til det daglige Brød her i Landet, og naar det er Tilfældet, mener jeg, at dermed glider hele dette Spørgsmaal ind under Problemet: Almenvellets Interesse. De Betragtninger, som ere blevne gjorte gældende af den ærede Ordfører hist og her i hans Betænkning, forekomme mig aldeles ikke at kunne afkræfte Rigtigheden af, hvad der er paastaaet fra vor Side i saa Henseende. Det er endvidere paavist i de Oplysninger, her ere fremkomne, at Staten og Fabrikkerne paa urimelig Maade fordyre Sukkeret. Det er en Kendsgerning, at den danske Stat tager henimod 6 Mill. Kr. aarlig ind paa Sukkeret, og at Fabrikkerne tage henimod 7 Mill. Kr. ind tilsammen, det er i alt omtrent 13 Mill. Kr. Det er den Brandskatning, som finder Sted af Befolkningen dels ved den med privat Kapital arbejdende Bedrift, dels ved Statens Beskatning. Det er endvidere ved disse Oplysninger bevist, at De danske